

ud for at see efter, og for at melde: nu kommer Røven, nu begynder han at bide Lammene, saa er der dog al Rimelighed for, at inden Manden kommer hjem, og En kommer ud for at skyde Røven, har Røven imidlertid bidt alle Lammene. Dersom man vil vogte Faarene paa den Maade, kan Røven godt gaae sin Vej, inden Folk kommer tilstede. Men ikke nok dermed. Sæt, at man kom derud og havde Bøsse med, og traf Røven ved Faarene, saa skulde man dog bevise, at det var den Ræv, man havde skudt, som havde indfundet sig og bidt Faarene, og det er ikke en saa ganske let Beviisbyrde, der derved paalægges En. Jeg kan derfor ikke indsee, at det er henstgtsmæssigt at faae en Bestemmelse ind i en Lov, hvis Udførelse er forbunden med saadan mærkelig Vanskelighed. Hvad angaaer Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 3, da er det Samme accurat Tilfældet ved den. Jeg kan meget godt begribe, at Den, som har Haveanlæg, hvor Harer gaae ind og skade Træerne, gjerne vil have Harerne ødelagte, men jeg kan ikke finde mig i, at, naar man vil have en saadan Berettigelse, at man saa knytter den til Betingelser, som gjøre hele Berettigelsen til Intet. Den Skade, som Haren gjør i Haven, enten paa Raalen eller paa Træerne, skeer ikke om Dagen men om Aftenen, naar den kommer ind i Haven. At man nu vilde have Berettigelse til at skyde den, i hvad der end skeer, vilde være i sin Orden, men nu staaer der jo her udtryffeligt: „naar de anrette Skade“, og det vil dog ikke være muligt at skaffe Beviis for, at netop den og den Hare har gjort Skade. At Harer i Almindelighed gjøre Skade, kan gjerne være; det har jeg selv seet tidt og ofte, men det er ikke, fordi Harer i Almindelighed gjøre Skade i Haven, at man efter Forslaget vil have Berettigelse til at skyde dem, men man vil kun have Berettigelse

til at skyde den, som har anrettet Skaden. Det forekommer mig derfor, at ogsaa dette Forslag er uheldigt affattet, og jeg troet, at det er bedre for Loven, at det bliver ude af den.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: With, Steen, Schroll, Lykke, Rothe, Østermann, Black, Ottesen, Jørgensen, Schroll, Raben, Kampmann, Boserup, Poulsen, L. Hansen og Tuglede.

Ved den derefter stedfundne Afstemning blev Afslutning vedtaget med 39 mod 28 Stemmer.

Man skred derpaa til Afstemning, hvorved

1) Forslag af L. Schøler, Winther, P. Knudsen, R. Sørensen, Chr. Larsen, H. Chr. Johansen, R. Pedersen, Schroll, J. A. Hansen, Fred. Barfod, L. Ingstrup, J. Christensen, Clausager, Hermansen, Glesrup:

§ 14 indskydes efter „Krager“ følgende Ord: „samt i Tidrummet fra 1ste Mai til 31te August om Røve, naar disse træffes i Færd med at angribe vedkommende Jordbrugers Lam eller Smaakra.“
forkastedes med 46 Stemmer imod 18.

2) Forslag af H. Chr. Johansen, Chr. Larsen, L. Schøler, Winther, R. Pedersen, Schroll, R. Sørensen, P. Knudsen, Fred. Barfod, L. Ingstrup, J. Christensen, Clausager, Hermansen, Koesoed, Glesrup:

§ 16 tilføies efter „bortfalder“; derimod tillades det vedkommende Jordbruger i disse at fælde Harer, naar de anrette Skade paa Træer og Planter, imod at aflevere til Jagteieren, hvad der fældes.
forkastedes med 42 Stemmer imod 25.

Derpaa fattes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.